

były wyposażone w przyrząd kontrolny, o którym mowa w art. 35 ust. 1.”;

2) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r., z tym że rozdział czwarty oraz art. 37 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 63, poz. 636 i Nr 154, poz. 1800) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Przyrządy pomiarowe zalegalizowane lub uwierzytelnione przed dniem wejścia w ży-

cie ustawy, niespełniające jej przepisów, mogą być nadal legalizowane, o ile spełniają wymagania dotychczasowych przepisów, lecz nie dłużej niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy, z wyłączeniem przyrządów kontrolnych, o których mowa w przepisach o czasie pracy kierowców.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 września 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1287

USTAWA

z dnia 30 sierpnia 2002 r.

o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) warunki restrukturyzacji należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, zwanej dalej „restrukturyzacją”;
- 2) zasady ustalania należności podlegających restrukturyzacji i tryb postępowania restrukturyzacyjnego;
- 3) warunki uzyskania preferencji podatkowych dla przedsiębiorców nieposiadających zaległości podatkowych.

2. Restrukturyzacją są objęci przedsiębiorcy, o których mowa w przepisach o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, w szczególności którzy tracą zdolność do konkurencyjności na rynku, wyrażającą się zwłaszcza w znacznym stopniu: zmniejszeniem obrotów, nadmierną zdolnością produkcyjną, wzrostem zapasów, spadkiem zyskowności lub ponoszeniem strat, jak również wzrostem zadłużenia i brakiem możliwości uzyskania bankowych kredytów, poręczeń lub gwarancji.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) przedsiębiorcy — rozumie się przez to przedsiębiorcę określonego w art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147,

poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112) mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będącego podatnikiem, płatnikiem, następcą prawnym lub osobą trzecią odpowiadającą za zaległości podatkowe albo innego zobowiązanego do uiszczenia należności, o których mowa w art. 6;

- 2) organie restrukturyzacyjnym — rozumie się przez to organ podatkowy, organ celny lub inny organ właściwy do poboru należności, o których mowa w art. 6 — będący organem pierwszej instancji;
- 3) należnościach znanych — rozumie się przez to należności, w tym należności sporne, wynikające z ewidencji lub rejestrów prowadzonych przez organ restrukturyzacyjny lub z innych danych znajdujących się w posiadaniu tego organu, a w szczególności z zeznań, deklaracji, decyzji i postanowień;
- 4) należnościach spornych — rozumie się przez to należności, o których mowa w art. 6, będące przedmiotem sporu — w przypadku gdy:
 - a) od decyzji dotyczącej danej należności, wydanej przed dniem 1 lipca 2002 r., wniesiono odwołanie lub skargę do sądu,
 - b) decyzja dotycząca danej należności, wydana przed dniem 1 lipca 2002 r., jest przedmiotem postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia, lub stwierdzenia jej wygaśnięcia, wszczętego na wniosek;
- 5) programie restrukturyzacji — rozumie się przez to program opracowany przez przedsiębiorcę, zawierający w szczególności analizę i ocenę stanu eko-

nomiczno-finansowego przedsiębiorcy, określenie sposobów działania, które mogą zapewnić osiągnięcie trwałej poprawy wyniku finansowego wraz ze wskazaniem źródeł finansowania przedsięwzięć restrukturyzacyjnych, prognozę efektów ekonomiczno-finansowych — którego celem jest poprawa sytuacji finansowej przedsiębiorcy, stworzenie perspektyw jego rozwoju oraz tworzenie nowych miejsc pracy;

6) przedsiębiorcach objętych programami restrukturyzacyjnymi — rozumie się przez to przedsiębiorców, którzy podlegają różnym formom restrukturyzacji na podstawie ustaw:

a) z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 41 i Nr 154, poz. 1802),

b) z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 83, poz. 932, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250 oraz z 2001 r. Nr 76, poz. 805 i Nr 100, poz. 1080),

c) z dnia 14 lipca 2000 r. o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki (Dz. U. Nr 74, poz. 856),

d) z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802),

e) z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196).

Art. 3. 1. Ustawy nie stosuje się do przedsiębiorców znajdujących się w likwidacji lub w upadłości.

2. Do przedsiębiorców, którzy złożyli wniosek o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego na podstawie przepisów o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, ustawę stosuje się z uwzględnieniem tych przepisów.

Art. 4. Restrukturyzacja należności, o których mowa w art. 6, polega na umorzeniu tych należności w całości wraz z odsetkami za zwłokę lub opłatą prolongacyjną — na zasadach określonych w ustawie.

Art. 5. 1. Premia podatkowa jest prawem przedsiębiorcy do zaliczenia, w roku podatkowym rozpoczynającym się w 2002 r., do kosztów uzyskania przychodu w podatku dochodowym, wierzytelności odpisanych jako nieściągalne lub rezerw utworzonych na pokrycie wierzytelności — zaliczonych uprzednio do przychodów należnych, jeżeli wierzytelności te:

1) są należne od przedsiębiorców oraz

2) nie zostały uregulowane przez dłużników przez okres co najmniej 90 dni od dnia powstania należności, oraz

3) stanowiły przychód należny przedsiębiorcy przed dniem 1 lipca 2002 r., oraz

4) zostały zgłoszone do właściwego urzędu skarbowego w terminie i w zakresie określonych w ustawie.

2. Zasady korzystania z premii podatkowej, o której mowa w ust. 1, określają przepisy rozdziału 3.

Art. 6. 1. Restrukturyzacji podlegają następujące należności:

1) znane na dzień 30 czerwca 2002 r. zaległości, z zastrzeżeniem ust. 4 i art. 16, z tytułu:

a) podatków:

— dochodowego od osób fizycznych,

— zryczałtowanego dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,

— dochodowego od osób prawnych,

— od towarów i usług,

— akcyzowego,

— zniesionych przed dniem wejścia w życie ustawy,

b) należności celnych,

c) wpłat z zysku;

2) znane na dzień 31 grudnia 2001 r. zaległości wobec:

a) Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tytułu składek należnych do dnia 31 grudnia 1998 r. — w całości, oraz z tytułu składek należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2001 r. — w części finansowanej przez płatnika, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 11 i 16,

b) Funduszu Pracy, z tytułu należnych składek,

c) Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z tytułu należnych składek,

d) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, z tytułu należnych wpłat,

e) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z tytułu należnych opłat i kar pieniężnych ustalanych na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego oraz opłat produktowych pobieranych na podstawie przepisów o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej;

3) odsetki za zwłokę od zaległości wymienionych w pkt 1 i 2;

2. Restrukturyzacji podlegają również:

1) zaległości, o których mowa w ust. 1, w stosunku do których do dnia 30 czerwca 2002 r. zostały wydane decyzje rozkładające na raty lub odraczające termin płatności, lub gdy zaległości te stanowią należności sporne;

2) opłaty prolongacyjne ustalone w związku z decyzjami wymienionymi w pkt 1.

3. Nie podlegają restrukturyzacji zaległości z tytułu składki na ubezpieczenie emerytalne.

4. Nie podlegają restrukturyzacji również zaległości podatkowe i celne określone w decyzji właściwego organu podatkowego, organu celnego lub organu kontroli skarbowej oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, wpłat do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz opłat i kar dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej określone w wyniku postępowania kontrolnego — jeżeli zaległości te określone zostały w związku z dokonywaniem czynności prawnych mających na celu obejście przepisów podatkowych, o należnościach celnych, o ubezpieczeniach społecznych lub przepisów dotyczących wymiaru i poboru tych należności.

Art. 7. 1. Ustawę stosuje się odpowiednio do należności od przedsiębiorców z tytułu zobowiązań podatkowych stanowiących dochody budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego podejmie uchwałę o restrukturyzacji tych należności, z wyjątkiem podatków, które nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

2. Umorzenie należności jednostek samorządu terytorialnego na podstawie ustawy nie uprawnia tych jednostek do rekompensaty ubytku ich dochodów z tego tytułu przez budżet państwa.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organem restrukturyzacyjnym jest przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w ust. 1, jest pobierane przez urząd skarbowy, organem restrukturyzacyjnym, w zakresie tego zobowiązania, jest ten urząd.

5. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmuje w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

6. Przedsiębiorca występujący o objęcie postępowaniem restrukturyzacyjnym należności, o których mowa w ust. 4, jest obowiązany wraz z wnioskiem przedstawić organowi restrukturyzacyjnemu uchwałę podjętą przez organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli organem restrukturyzacyjnym nie jest organ, który podjął taką uchwałę.

7. Nietrzymanie terminu określonego w ust. 5 powoduje nieobjęcie postępowaniem restrukturyzacyjnym należności, o których mowa w ust. 4.

Art. 8. 1. Niewygaste należności od przedsiębiorcy, objęte restrukturyzacją na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 pkt 6, mogą być objęte postępowaniem restrukturyzacyjnym w zakresie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, restrukturyzacja prowadzona na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 pkt 6 podlega, na wniosek przedsiębiorcy, umorzeniu w zakresie należności, o których mowa w art. 6, podlegających restrukturyzacji na podstawie niniejszej ustawy.

3. Przedsiębiorca występujący o objęcie postępowaniem restrukturyzacyjnym określonym w niniejszej ustawie jest obowiązany, nie później niż w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, przedstawić organowi restrukturyzacyjnemu, wydaną przez właściwy organ, decyzję lub inny dokument potwierdzający umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego prowadzonego na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 pkt 6.

4. Do czasu przedstawienia decyzji lub innego dokumentu potwierdzającego umorzenie postępowania restrukturyzacyjnego, w zakresie należności, o których mowa w ust. 1, prowadzonego na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 pkt 6, postępowanie restrukturyzacyjne wszczęte na podstawie niniejszej ustawy zawieszają się, z zastrzeżeniem ust. 5. Okres zawieszenia postępowania nie przedłuża terminu do wydania decyzji o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, określonego w art. 21 ust. 1.

5. W razie niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 3, postępowanie restrukturyzacyjne wszczęte na podstawie niniejszej ustawy ulega umorzeniu z mocy prawa. Z mocy prawa wznowia się restrukturyzację prowadzoną na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 pkt 6.

6. Należność może być objęta tylko jednym postępowaniem restrukturyzacyjnym.

Rozdział 2

Postępowanie restrukturyzacyjne

Art. 9. Do restrukturyzacji stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) Ordynacji podatkowej w zakresie należności wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1,
- 2) właściwe do wymiaru i poboru należności wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 2

— chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 10. 1. Należności, o których mowa w art. 6, objęte restrukturyzacją, podlegają umorzeniu pod warunkiem, że przedsiębiorca:

- 1) przedstawi organowi restrukturyzacyjnemu, z zastrzeżeniem art. 13 ust. 3, program restrukturyzacji oraz informację zawierającą podstawowe dane o jego bieżącej sytuacji finansowej, w tym dane wymienione w art. 1 ust. 2, oraz
- 2) wpłaci opłatę restrukturyzacyjną, o której mowa w art. 19, oraz

3) w dniu wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, nie posiada zaległości z tytułów:

- a) wymienionych w art. 6, nieobjętych restrukturyzacją,
- b) składek na ubezpieczenie emerytalne, pozostałych składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składek na powszechne ubezpieczenie zdrowotne.

2. Dane wymienione w ust. 1 pkt 1 należy przedstawić łącznie z wnioskiem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, a informację zawierającą podstawowe dane o bieżącej sytuacji finansowej przedsiębiorcy dodatkowo także na 30 dni przed upływem terminu do wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1.

3. Warunek wymieniony w ust. 1 pkt 3 uznaje się za spełniony również w przypadku, gdy wymienione w tym przepisie zobowiązanie lub zaległość wraz z odsetkami za zwłokę, nieobjęte postępowaniem restrukturyzacyjnym, zostaną przed wydaniem decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, rozłożone na raty lub zostaną odroczone terminy ich zapłaty, na zasadach określonych w art. 11 lub w odrębnych przepisach.

4. Określenie lub ustalenie w innej formie zaległości z tytułu zobowiązań wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1 lub 2 po wydaniu decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, nie stanowi naruszenia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 11. 1. Znane na dzień 30 czerwca 2002 r. zaległości we wpłatach:

- 1) należności wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1, nieobjętych postępowaniem restrukturyzacyjnym,
- 2) składek, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. b, należnych za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 30 czerwca 2002 r., wraz z odsetkami za zwłokę, niepodlegających restrukturyzacji

— podlegają spłacie przez przedsiębiorcę, który złożył wniosek o restrukturyzację, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do należności, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b—e.

Art. 12. 1. Wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego następuje na wniosek przedsiębiorcy złożony w terminie do 45 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Postępowanie restrukturyzacyjne wszczyna się w dniu wpływu wniosku do właściwego organu restrukturyzacyjnego.

2. Przedsiębiorca składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, do organu restrukturyzacyjnego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę przedsiębiorcy w dniu wejścia w życie ustawy, odręb-

nie do każdego organu właściwego ze względu na zobowiązania, o których mowa w art. 6, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Jeżeli organ restrukturyzacyjny jest właściwy w sprawach więcej niż jednego rodzaju należności objętych restrukturyzacją, jednym wnioskiem obejmuje się wszystkie rodzaje należności będące we właściwości tego organu.

4. Urząd skarbowy, do którego został złożony wniosek, prowadzi postępowanie restrukturyzacyjne w zakresie wszystkich zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1.

5. Przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio do organów restrukturyzacyjnych rozpatrujących wnioski o restrukturyzację należności celnych.

6. Wniosek złożony po terminie, o którym mowa w ust. 1, pozostawia się bez rozpatrzenia.

7. Przedsiębiorca jest obowiązany powiadomić organ restrukturyzacyjny o likwidacji działalności albo wszczęciu wobec niego postępowania likwidacyjnego albo o ogłoszeniu upadłości — w terminie 7 dni od zaistnienia tych okoliczności.

Art. 13. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 12 ust. 1, zawiera zgłoszenie rodzajów należności, o których mowa w art. 6, oraz informację, do których organów przedsiębiorca składa wnioski o restrukturyzację, jeżeli restrukturyzacją są objęte należności pozostające we właściwości różnych organów restrukturyzacyjnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, dołącza się:

- 1) program restrukturyzacji, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) wykaz wierzytelności i wszelkich wymagalnych długów przedsiębiorcy zawierający:
 - a) dane identyfikujące dłużników i wierzycieli oraz
 - b) informację o wysokości tych wierzytelności i wymagalnych długów, oraz
 - c) harmonogram spłaty wymagalnych zobowiązań;
- 3) kopię ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wraz z informacją o ustanowionych na nich obciążeniach,
- 4) uzasadnienie zastosowania opłaty restrukturyzacyjnej w wysokości, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Mały przedsiębiorca, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 1, nie ma obowiązku dołączać programu restrukturyzacji.

4. Do wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, dołącza się również uchwałę, o której mowa w art. 7 ust. 5, decyzję lub inny dokument, o którym mowa w art. 8 ust. 3, z uwzględnieniem terminów wskazanych w tych przepisach.

5. Wniosek, o którym mowa w art. 12 ust. 1, niezawierający choćby niektórych danych lub załączników wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1 oraz w ust. 1 i 2, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 14. 1. Od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1, ulega wstrzymaniu wykonanie:

- 1) decyzji rozkładających na raty albo odraczających termin płatności należności objętych tym wnioskiem;
- 2) należności objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, podlegających restrukturyzacji.

2. Wszczęte postępowania egzekucyjne oraz karne skarbowe podlegają zawieszeniu do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1.

3. Bieg terminu przedawnienia płatności należności objętych restrukturyzacją ulega zawieszeniu na okres od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1.

Art. 15. W przypadku istnienia należności spornych, postępowanie w sprawie restrukturyzacji ulega zawieszeniu, do dnia zakończenia sporu prawomocną decyzją albo do dnia wycofania wniosku, odwołania lub skargi.

Art. 16. 1. Na wniosek przedsiębiorcy, należności sporne mogą być wyłączone z restrukturyzacji. W tym przypadku nie stosuje się art. 15.

2. Należności sporne, wyłączone na wniosek przedsiębiorcy, nie mogą być ponownie włączone do restrukturyzacji.

Art. 17. Organ restrukturyzacyjny ustala wysokość należności podlegających restrukturyzacji uwzględniając należności znane.

Art. 18. 1. Organ restrukturyzacyjny, w terminie 45 dni od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, wydaje decyzję o warunkach restrukturyzacji, jeżeli z analizy wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz dołączonych do niego dokumentów i danych określonych w art. 13, wynika, że zamierzone działania prowadzić będą do przeciwdziałania zjawiskom, o których mowa w art. 1 ust. 2.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ restrukturyzacyjny ustala:

- 1) ogólną kwotę należności objętych restrukturyzacją pozostających w jego właściwości, podając również rodzaj i wysokość poszczególnych należności oraz okres, którego należność dotyczy;
- 2) wysokość opłaty restrukturyzacyjnej;
- 3) warunki spłaty należności, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b i c;

4) zasady regulowania należności podlegających spłacie oraz opłaty restrukturyzacyjnej, o ile organ restrukturyzacyjny uzna to za konieczne.

3. W przypadku uzasadnionych wątpliwości w zakresie celowości lub podstawy restrukturyzacji należności od przedsiębiorców objętych programami restrukturyzacyjnymi, organ restrukturyzacyjny, w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 12 ust. 1, oraz dołączonych do niego dokumentów i danych określonych w art. 13, może zwrócić się z wnioskiem do ministra właściwego: ze względu na rodzaj należności, do spraw finansów publicznych, zabezpieczenia społecznego, gospodarki, Skarbu Państwa albo środowiska — o opinię.

4. Właściwy minister, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, wydaje opinię, w formie postanowienia; wyłącznie w przypadku opinii negatywnej, opinia ministra nie wiąże organu restrukturyzacyjnego.

5. W przypadku uzyskania negatywnej opinii, o której mowa w ust. 4, organ restrukturyzacyjny może w decyzji o warunkach restrukturyzacji ustalić warunki konieczne do spełnienia przez przedsiębiorcę przed wydaniem decyzji o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, o której mowa w art. 21 ust. 1.

6. Terminy, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, nie mogą być przedłużone.

7. Jeżeli z analizy danych wymienionych w ust. 1 wynika, że zamierzone działania przedsiębiorcy nie roszą powodzenia w przeciwdziałaniu zjawiskom, o których mowa w art. 1 ust. 2, organ restrukturyzacyjny wydaje decyzję o umorzeniu wszczętego postępowania restrukturyzacyjnego.

Art. 19. 1. Opłata restrukturyzacyjna, obliczana od sumy należności objętych restrukturyzacją, pozostających we właściwości organu restrukturyzacyjnego, bez odsetek za zwłokę i opłaty prolongacyjnej, wynosi:

- 1) 1,5% — w przypadku przedsiębiorców korzystających z pomocy publicznej na podstawie ustaw o pomocy publicznej dla przedsiębiorców objętych programami restrukturyzacyjnymi,
- 2) 1,5% — w przypadku przedsiębiorców, którzy w dniu 30 czerwca 2002 r. posiadali należności od przedsiębiorców, o których mowa w pkt 1, w wysokości co najmniej 50% ogółu należności na ten dzień,
- 3) 15% — w przypadku pozostałych przedsiębiorców.

2. Termin płatności opłaty restrukturyzacyjnej wynosi 30 dni od dnia doręczenia decyzji o warunkach restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 20.

3. Opłata restrukturyzacyjna stanowi dochód budżetu państwa, jeżeli należności podlegające restrukturyzacji stanowią dochód budżetu państwa, albo dochód odpowiedniego funduszu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem ust. 4.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje odpowiednim funduszom należności z opłaty restrukturyzacyjnej, proporcjonalnie do kwoty restrukturyzowanych należności. Przekazanie opłaty restrukturyzacyjnej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych odpowiednim funduszom następuje po upływie 30 dni od dnia wpłaty. W przypadku, o którym mowa w art. 20, opłata restrukturyzacyjna przekazywana jest proporcjonalnie do dokonywanych wpłat.

5. Przy rozliczaniu opłaty restrukturyzacyjnej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zostają uwzględnione kwoty stanowiące różnicę pomiędzy kwotą składek przekazanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kwotą nieopłaconych (nieopłaconych) za okres do dnia 31 grudnia 1998 r. składek na te Fundusze.

6. Jeżeli restrukturyzacji podlegają należności jednostek samorządu terytorialnego, opłata restrukturyzacyjna stanowi dochód tych jednostek.

Art. 20. 1. Organ restrukturyzacyjny, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem przedsiębiorcy, w tym w szczególności niskim poziomem bieżącej płynności finansowej, na jego wniosek może, w formie decyzji, rozłożyć na raty opłatę restrukturyzacyjną, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wpłata ostatniej raty opłaty restrukturyzacyjnej następuje nie później niż w terminie 11 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o warunkach restrukturyzacji.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ restrukturyzacyjny ustala opłatę prolongacyjną.

4. Opłata restrukturyzacyjna nie podlega oprocenowaniu ani umorzeniu.

Art. 21. 1. Po upływie roku od dnia doręczenia decyzji o warunkach restrukturyzacji, z zastrzeżeniem ust. 3 i 6, organ restrukturyzacyjny wydaje decyzję o zakończeniu restrukturyzacji, w której:

- 1) stwierdza umorzenie należności podlegających restrukturyzacji, jeżeli warunki restrukturyzacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, zostały spełnione albo
- 2) umarza postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli warunki restrukturyzacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, nie zostały spełnione.

2. Przed wydaniem decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, organ restrukturyzacyjny przekazuje projekt tej decyzji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu wydania opinii — zgodnie z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców. Opinia wydawana jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania projektu decyzji. Termin ten nie może być przedłużony.

3. Postępowanie restrukturyzacyjne umarza się również w przypadku, gdy wobec przedsiębiorcy zosta-

ło wszczęte postępowanie likwidacyjne lub upadłościowe; w tym przypadku organ restrukturyzacyjny niezwłocznie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

4. Zawieszenie postępowania w sprawie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 15, przerywa bieg terminu do wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji.

5. W przypadku umorzenia postępowania restrukturyzacyjnego z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 2, w ust. 3 oraz w art. 18 ust. 7, opłatę restrukturyzacyjną wpłaconą przez przedsiębiorcę zalicza się, w dniu wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, na poczet zaległości wraz z odsetkami za zwłokę. Opłatę rozlicza się na należności z poszczególnych tytułów proporcjonalnie do udziału tych należności w kwocie będącej podstawą określenia opłaty restrukturyzacyjnej.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 64c § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178 i Nr 153, poz. 1271).

7. Organ restrukturyzacyjny ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski B listę przedsiębiorców, którym wydał decyzję o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w ust. 1 — niezwłocznie po wydaniu decyzji.

8. Przepis ust. 7 nie ma zastosowania, jeżeli na podstawie odrębnych ustaw ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski B podlegają listy przedsiębiorców, w stosunku do których wydano decyzje o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

Art. 22. 1. Przychody z tytułu umorzenia należności podlegających restrukturyzacji nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

2. Opłata restrukturyzacyjna, o której mowa w art. 19, oraz opłata prolongacyjna, o której mowa w art. 20 ust. 3, nie stanowią kosztu uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

Rozdział 3

Premia podatkowa

Art. 23. 1. Z premii podatkowej mogą skorzystać, z uwzględnieniem ust. 2, przedsiębiorcy, którzy:

- 1) posiadali, w dniu 30 czerwca 2002 r., status małego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy wymienionej w art. 2 pkt 1 albo
- 2) bez względu na status przedsiębiorcy i termin wymagalności wierzytelności — w ogólnej średniej kwocie wierzytelności w danym miesiącu, przez co najmniej 6 miesięcy roku podatkowego rozpoczynającego się w 2002 r., posiadali nie mniej niż 50% wierzytelności nieuregulowanych przez okres co najmniej 90 dni od dnia ich powstania; przy ustalaniu udziału, o którym mowa w poprzednim zdaniu,

uwzględnia się wierzytelności od przedsiębiorców, zaliczone do przychodów należnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

2. Przedsiębiorcy mogą skorzystać z premii podatkowej pod warunkiem, że:

- 1) wierzytelności, o których mowa w art. 5 ust. 1, zaliczą, do końca roku podatkowego rozpoczynającego się w 2002 r., do nieściągalnych albo utworzą na nie rezerwy oraz
- 2) w terminie złożenia zeznania o wysokości dochodu (poniesionej straty) za rok podatkowy rozpoczynający się w 2002 r., w tym również za lata wcześniejsze, nie posiadają znanych zaległości z tytułu podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne oraz składki na powszechne ubezpieczenie zdrowotne, oraz
- 3) w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy złożą w urzędzie skarbowym właściwym według miejsca zamieszkania lub siedziby wykaz wierzytelności, wymienionych w art. 5 ust. 1, zawierający w szczególności:
 - a) dane identyfikujące dłużnika,
 - b) źródło, datę powstania wierzytelności, jej kwotę oraz termin i uzgodnioną formę zapłaty.

Art. 24. 1. Określenie lub ustalenie w innej formie zaległości z tytułu zobowiązań wymienionych w art. 23 ust. 2 pkt 2 po upływie terminu wskazanego w tym przepisie nie pozbawia przedsiębiorcy prawa do skorzystania z premii podatkowej, jeżeli zaległość ta wraz z odsetkami za zwłokę zostanie uregulowana w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej.

2. Jeżeli zaległość, o której mowa w ust. 1, nie zostanie uregulowana w terminie, wówczas w miesiącu, w którym ten termin upłynął, podatnik jest obowiązany do zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę odpowiadającą całości wykorzystanej premii podatkowej.

Art. 25. 1. W zakresie korzystania z premii podatkowej stosuje się przepisy o podatku dochodowym dotyczące zaliczania do kosztów uzyskania przychodu wierzytelności nieściągalnych lub rezerw na wierzytelności do kosztów uzyskania przychodu, z wyłączeniem przepisów określających zasady uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, albo na pokrycie których utworzono rezerwy.

2. Prawo do skorzystania z premii podatkowej wygasa w terminie złożenia rocznego zeznania podatkowego za rok podatkowy rozpoczynający się w 2002 r.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 26. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 603, Nr 115,

poz. 1229, Nr 122, poz. 1323 i Nr 154, poz. 1793 i 1800 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676) art. 20d otrzymuje brzmienie:

„Art. 20d. Agencja jest obowiązana przekazywać na rachunek bankowy Funduszu Pracy środki uzyskane z tytułów określonych w art. 20 ust. 2:

- 1) w wysokości i przez okres niezbędny na finansowanie wypłat świadczeń przedemerytalnych, przyznanych na podstawie art. 37k ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475, Nr 89, poz. 973, Nr 100, poz. 1080, Nr 122, poz. 1323 i 1325, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1793 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 675 i Nr 113, poz. 984),
- 2) na realizację programów na rzecz tworzenia miejsc pracy i aktywizację zawodową bezrobotnych, a w szczególności absolwentów zamieszkałych na terenach wiejskich oraz małych miast, w kwotach ustalonych w rocznych planach finansowych.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85 i Nr 127, poz. 1088) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) w ust. 2 skreśla się pkt 3,
 - b) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Niewypłacalność pracodawcy, w rozumieniu ustawy, zachodzi w przypadku zaistnienia jednej z przesłanek, o których mowa w ust. 1 i 2.”;
- 2) w art. 6:
 - a) w ust. 2 w pkt 3 skreśla się lit. f, g oraz i,
 - b) w ust. 4:
 - wyrazy „lit. a)—d)” zastępuje się wyrazami „lit. a)—e)”,
 - skreśla się wyrazy „lub w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy następujących po tym dniu”,
 - c) skreśla się ust. 5,
 - d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Świadczenie wymienione w ust. 2 pkt 3 lit. h) podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tym dniu.”;
- 3) w art. 6a:
 - a) skreśla się ust. 3,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wypłata należności z tytułu świadczenia określonego w art. 6 ust. 2 pkt 3 lit. h) nie mo-

że przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy wymiar świadczenia stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.”;

4) skreśla się art. 6b;

5) w art. 10 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Dysponent Funduszu może upoważnić Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 12 ust. 5, do wykonywania tych czynności.”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13.1. Dochodami Funduszu są:

- 1) składki płacone przez pracodawców,
- 2) odsetki od lokat nadwyżek finansowych Funduszu,
- 3) zapisy i darowizny,
- 4) dobrowolne wpłaty pracodawców,
- 5) odsetki od zwrotu sum wypłaconych tytułem świadczeń, zwróconych po terminie,
- 6) dodatnia różnica wartości ze sprzedaży nieruchomości i praw z nią związanych i jej równowartości, o której mowa w ust. 2,
- 7) dotacja budżetowa,
- 8) dochody z tytułu zbycia przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. akcji i udziałów objętych przez Fundusz przed dniem 1 stycznia 2002 r.

2. Przychodami Funduszu są:

- 1) zwroty sum wypłaconych tytułem świadczeń pracowniczych oraz równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi prawach przejętych przez Fundusz za niespłacone w terminie wierzytelności Funduszu

z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń,

2) inne przychody określone w odrębnych przepisach.”;

7) w art. 19 w ust. 3 wyrazy „przypisu składek” zastępuje się wyrazami „wpływów składek”.

Art. 28. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365 i Nr 74, poz. 676) w art. 52 w ust. 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) z innych tytułów.”.

Art. 29. 1. Do spraw wszczętych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 27, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Przez sprawy wszczęte, o których mowa w ust. 1, rozumie się sprawy, co do których kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stwierdził:

- 1) zgodność zbiorczego wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy lub
- 2) że wniosek zgłoszony przez uprawnioną osobę obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1288

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia 10 września 2002 r.

w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. z 1997 r. Nr 56, poz. 357, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 22,

poz. 291 i Nr 122, poz. 1323, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1404 i Nr 144, poz. 1615 oraz z 2002 r. Nr 4, poz. 32 i Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje: